

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 11. SZÁM, 2008. ÁPR. 13

Kedves Testvéreim!

Gyerekkoromban olyan sok emberhez hasonlóan én is gyakran eljátszottam azzal a gondolattal, hogy mi lett volna, ha bizonyos nagy fontosságú dolgok másképp történnek vagy nem történnek meg. A különböző bibliai történetek hallgatása közben többször felmerült bennem, hogy ez vagy az a valaki miért nem tudott jobban ellenállni, miért nem volt több ereje? Többször feltettem magamnak a kérdést, hogy miért volt az első

*Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, éppen nem volt velük, amikor megjelent Jézus. A többi tanítvány így szólt hozzá: „Láttuk az Urat.” Ő azonban ezt mondta nekik: „Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem.” Nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, és Tamás is velük. Bár az ajtók zárva voltak, bement Jézus, megállt középen, és ezt mondta: „Békesség néktek!” Azután így szólt Tamáshoz: „Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő.” Tamás pedig így felelt: „Én Uram, és én Istenem!” Jézus így szólt hozzá: „Mivel látsz engem, hiszel: **boldogok, akik nem látnak és hisznek.**”*

Jn 20, 24-29

emberpár olyan gyenge, hogy engedett a kígyó kísértésének? Miért lépett le Izráel az Istennel való útról rögtön az első adandó alkalommal? Miért volt Tamásnak arra szüksége, hogy ne csak halljon, hanem lásson és érintsen is? Gyerekefjel az volt bennem, hogy ha én lettem volna ott, biztos kiállok minden próbát, nem engedek egy kísértésnek sem és biztosan nagyon világosan áll előttem Isten akarata minden helyzetben.

Felnőtté és a hitben is felnőtté kellett válnom ahhoz, hogy megértsem, a dolgok nem így működnek. Nincs jo-

gom magamban elítélni Ádámot vagy Tamást, mert hasonló helyzetben én sem lettem volna jobb. Bennünk is felmerül Ádám kérdése, hogy jó-jó, hogy Isten gondoskodik rólunk és uralkodhatunk a teremtett világ felett, de mi van akkor, ha Isten nem ad ide nekünk valami olyat, amihez jogunk lenne?

Ne csodálkozzunk Tamás magatartásán sem. Nem csoda, hogy a gondolkodásmódja alapján nem tudta elfogadni a Jézus feltámadásáról való hírek való-

ságát. Miért csodálkoznánk ezen ma? Nem ezzel találjuk szembe magunkat naponta? Most is ha azt akarjuk, hogy elhiggyenek nekünk valamit, nem elég mondani, mutatni kell. Be kell bizonyítanunk a tehetségüket, rátermettségünket. És itt csak arról van szó, hogy egy munkát képes vagyok-e jól elvégezni, vagy nem. Ha ez időnként emberpróbáló feladat, akkor milyen emberpróbáló lehet bizonyítani Jézus halottakból való feltámadását! Mi már tudjuk, hogy feltámadt. Mi már találkoztunk Vele és erről beszél az életünk. De az emberek

ma látni akarnak és a cselekedeteinket látják meg először. Csak azután tudják meglátni azt, Akire nézve ezeket a cselekedeteket tesszük.

Tamás teljesen a mai kor embere. A ma embere is szeret százszázalékos biztonsággal meggyőződni a dolgokról. Mielőtt bármibe belefogna, mindent ellenőriz, szemrevételez, meghallgatja az ajánlásokat és ellenvéleményeket, nehogy félúton valami kellemetlen meglepetések érjék. Megbízható forrásból hall valamit, de ő is utánajár, hogy teljes bizonyossága legyen. Ami nem megtervezhető, ami nem belátható, ami nem irányítható, az nem jó. A csodák nem léteznek, csak szerencsés véletlenek játszhatnak össze. Ami nem magyarázható meg, nem bizonyítható be, annak nincs létjogosultsága, sőt nincs is. Ha időnként szorult helyzetben kérjük is a csodát, de nem várjuk. Rossz feltételekből hogyan jöhetne ki valami jó? Tamás tehát nem rosszabb, mint bármelyikünk.

Az a kijelentése a tíz tanítványnak, hogy „*Láttuk az Urat*” (25. v.), nem maradhat reakció nélkül. Tamásnak valamit válaszolnia kell. Valahogyan viszonyulnia kell Jézus feltámadásához. Ő látni és érinteni akar ahhoz, hogy elhiggye ezt az emberi ész határait meghaladó hírt. Jánosnak elég volt látnia az üres sírt ahhoz, hogy hitre jusson. Tamásnak másra, többre van szüksége. Kézszel fogható dolgokat akar. Az evangélium hűséges tanítványként ír róla. Nagyon szereti Jézust. Kész lenne követni Őt a halálba (Jn 11,16). De az, hogy Jézus feltámadhatna, az nehezen fogadható el számára.

Gondoljunk csak vissza: Jézus feltáma-

dásának a híre mindegyik tanítványban kételkedést váltott ki. Jézus halála után a magukra maradt tanítványok különlegesen igénylik, hogy együtt legyenek. Szükségük van arra, hogy együtt legyenek és hogy beszélgessenek egymással. Hogy beszéljenek Jézusról, szomorkodjanak a halála miatt és hogy újra és újra visszatérjenek ahhoz a hihetetlen hírhez, amit Mária mondott nekik, hogy az Úr feltámadt. Így jelent meg közöttük Jézus. A bezárt ajtók ellenére egyszercsak megjelent köztük, és a tanítványok bánata egyszerre örömmre változott. Ebből az élményből maradt ki Tamás (Jn 20, 19-23).

Nem volt ott húsvét vasárnap este, amikor Jézus találkozott a tanítványokkal. Amikor azok elmesélték neki, hogy találkoztak Jézussal, nem hitt nekik. Nem tudta elhinni ezt a józan ésszel fel nem fogható hírt azoknak az embereknek, akikkel három éven keresztül naponta együtt volt, velük együtt volt tanúja Jézus csodatételeinek, hallgatta a szavát. Saját magának is látnia kell, sőt meg is kell érintenie Jézus sebeit. Tudnia kell, hogy az a Valaki, Akivel találkoztak a többi tanítványok, azonos-e Jézussal? A feltámadott Krisztus azonos-e a megfeszített Jézussal? A feltámadt Jézus teste tapintható, érzékelhető, jelzi a kereszthalál nyomait. Ezek alapján fel fogja tudni ismerni az Urat. Nem elég hallani, nem elég, hogy megbízható emberek mondják – neki saját magának is meg kell győződnie arról, hogy Jézus feltámadt. Hátha az összes tanítvány tévedett. Csak úgy tűnt nekik, hogy Jézust látják.

Tamás kívánsága, hogy lássa Jézus

kezén a szegek helyét és oldalán megérinthesse a szegek helyét és hogy a kezét Jézus oldalára tehesse, egyszerűen csak megvalósíthatóvá válik. Tamásnak megengedi az Úr azt, hogy tapasztalati úton is megbizonyosodjék arról, hogy Ő, akit megfeszítettek, a halálból feltámadt (Lk 24:39). Váratlanul megjelenik a tizenegy tanítvány körében Jézus, ahogyan egy héttel előtte a tíz tanítványnak jelent meg. Ahogy akkor, most is váratlanul jelenik meg, minden előzetes bejelentés nélkül. És ahogy akkor, most sem akadály számára a zárt ajtó. Mert Aki a halált is legyőzte értünk, Annak a bezárt ajtó nem jelent akadályt.

Szó szerint megismétli, mit mondott Tamás, pedig nem volt ott, amikor a kijelentése elhangzott. A szaván fogja. Tamást olyan élményben részesíti a feltámadt Úr, amelynek következménye hitvallás. Körülveszi őt szeretetével. Ez a szeretet olyan hatalmas erővel sugárzik Belőle, hogy Tamás nem tud mást, csak feladni a kétségeit és elfogadni Jézus személyes Megváltójaként. Hitet és új életet kap.

Nemcsak Tamáshoz van ilyen közel Jézus. Mindenkihez úgy jön el, ahogy az az illető embernek a legmegfelelőbb, ahogyan azt az ember igényli. A kételkedők zárt ajtaja ma sem akadály Előtte. Bejön, megáll középen, megmutatja, hogy a sebek ellenére él.

Jézus ma is keresi azokat az embereket is, akik feltételekhez kötik azt, hogy elfogadják-e Őt Uruknek és Istenüknek. Krisztus szent, isteni személyét sérti, méltóságát kisebbíti az, ha valaki nem felétlenül hisz Benne, ha valakinek nem

elég erős az Ő üzenete, szava, Igéje, hanem ezen kívül még kézzelfogható bizonyítékok, tapasztalatok, élmények kellenének támasztékul a hite alá. És ennek ellenére, hogy minden ilyen kértelkedés tulajdonképpen sértés az Úr Jézus isteni méltóságával szemben, Ő mégis a legnagyobb gyöngédséggel és szeretettel igyekszik az ilyen Tamásokat elvezetni a boldog bizonyosságra.

Mert Jézus, ahogyan akkor Tamásnak bebizonyította feltámadása igazságát, úgy ma is bebizonyítja. „*Boldogok azok, akik nem látnak, de mégis hisznek*” (Jn 20,29b). A jövőben nem a látás lesz a hitrejutás útja – mondja Jézus. Ez a féle találkozás csak Jézus kortársainak adatott meg. Ma is lehet azonban az embereknek találkozásuk Jézussal, és ez a találkozás nem kevésbé valóságos mint a Tamásé: az Ige által és a Szentlélek által van találkozásuk ma is Vele. Maga János apostol írja rögtön Jézus és Tamás találkozására, hogy ezek – Jézus halála, az üres sír, Jézus Máriával való találkozására, Jézus megjelenése a tíz tanítványnak és végül Tamásnak való megjelenése – *pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.* (Jn 20, 31) És azok, akik hit által befogadják, megkapják az üdvösség ígérését: „*Őt szerettétek, pedig nem láttátok, őbenne hisztetek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét.*” (1Pt 1,8-9)

Amen

(Elhangzott 2008. április 6-án)

„MINDEN EMBER, MINDEN NÉP”

BESZÁMOLÓ
GYŰLEKEZETÜNK
KÓRUSÁNAK
ÁPRILIS 8-I
FELLÉPÉSÉRŐL

A Prágai Magyar Református Missziós Gyülekezet MILLE DOreMI kórusa április 8-án nagyszabású koncertet adott a Prágai Magyar Kulturális Központban. A 12 tagból álló kórus közel másfélórás műsorán középkori himnuszok, reneszánsz és

klasszikus darabok, huszadik századi magyar egyházzenei művek, valamint spirituálék szerepeltek.

A kórus szerette volna kiragadni a

hallgatókat a mindennapi rohanásból, kicsit másra terelni a gondolataikat, mint amit a világ nyújt. Mivel a koncertre olyanok is eljöttek, akik egyébként a gyülekezetet nem látogatják, az alkalom egyben lehetőség volt a megszólításra, ismerkedésre, barátkozásra is.

A műsor első része után egy rövid kényelvű áhitat hangzott el, amelynek alapigéje a Szeretet himnusza volt. Ebben a világban, ahol meghűlt és megfogyatkozott a szeretet, különösen aktuális az a gondolat, hogy a szeretet nem

érzés, hanem cselekedet, és hogy a szeretet képességét Isten minden embernek odaajándékozta, függetlenül attól, hogy hisz Benne vagy sem. Éppen ezért minden ember feladata, hogy ezt a benne élő szeretetet továbbadja.

A koncertet rengeteg előkészület előzte meg, de ez nem csak fizikai, hangi, szellemi felkészülést jelentett, hanem lelkit is. Ebben is érezhető volt Isten áldó jelenléte. Kezdeti félelmét a kórusnak sikerült hamar elfelejtenie. A közönség az éneklést, a közléseket hosszú tapsokkal jutalmazta.

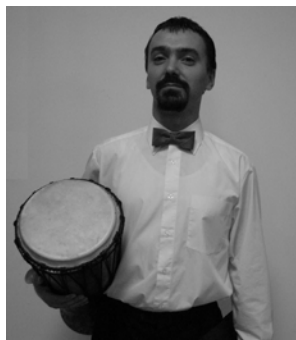
A koncert utáni visszajelzések nagyon pozitívak. A kórus ígéretet kapott arra, hogy máskor is lesz alkalma énekelni a prágai közönségnek

Színpadon a kórus...

– például a Protestáns Teológiai Kar istentisztelein is. Nagy dolog, hogy cseh istentiszteletre egy magyar kórust hívnak énekelni! A MILLE DOreMI tagjai hálásak a lehetőségért.

A kórus meghívását elfogadta többek között Szénási Lajos főkonzul úr, Prof. ThDr. Milan Balabán, a Károly Egyetem Protestáns Teológia Kara Religionisztika tanszékének a vezetője, Harsányi Iлона, a Prágai Magyar Kulturális Központ igazgatóhelyettese, de jelen voltak gyülekezetünk tagjai, presbiterei, valamint

cseh, szlovák,
német, osztrák,
francia,

*Bodák Jani,
a kórus új
tenorhangja,
alkalmi
dobosa és
technikusa egy
személyben*

finn vendégek.

A kórus köszönetet mond azoknak, akik koncerten való jelenlétükkel megtisztelték, és azoknak, akik imádságban hordozták ezt az alkalmat. De a hála

A KÖLTÉS ZET NAPJA

A költészet napját **József Attila** születésnapjára emlékezve 1964 óta minden évben április 11-én ünnepli a világ magyarsága. Emlékezzünk rá mi is a következő sorokban.

„1905-ben születtem Budapesten, görögkeleti vallású vagyok.” ...ha ezt a sort megpillantja egy irodalombarát, azonnal tudja, hogy a XX. századi irodalom meghatározó költőegyéniségének Curriculum vitae-jét olvassa. József Attila alkalmi rutinéletrajza, mint tudjuk, az utókor számára irodalmi autobiográfiaként maradt meg.

Már a költő híres első kötetében, a *Szépség koldusában* a sokszólamúság ragadja meg az olvasót. Nem véletlen, hogy annyi mindennek kinevezték már József Attilát (az előző rendszerben például nagy proletárköltőnek). De semmi nem bizonyítja jobban azt, hogy a nem esztétikai jellegű szűkítő jelzők mennyire

legfőképpen Istent illeti, aki mindvégig érezte az áldó jelenlétét.

Részt vállalva a feladatokban és lehetőségeihez mérten, a kórus a benne élő erőt és hitet szeretné a jövőben a csehországi magyarság szolgálatába állítani.

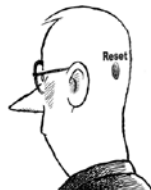
A kórus szeretettel vár soraiba minden énekelni szerető érdeklődőt!

Bodnár Noémi kórusvezető

WICC...

– Ki az abszolút örökzöld énekes?

– Fenyő Miklós...

kétélűek, mint hogy sok ember felnőttként kénytelen őt újra fölfedezni magának, hiszen az iskolai értelmező jelzők eleve elkedvetlenítették.

A versolvasó – pl. a *Thomas Mann üdvözlése* című verset olvasva ébred rá, mennyire benne él József Attila az európai kultúra szellemiségében. Ugyanakkor az *Óda* (a szerelem és a szeretetvágy intim pillanatképe illetve himnikus erejű megnyilatkozása), az *Eszmélet* (szurrealisztikus bonyolult képeivel az alkotó ember szorongásainak kristálytiszta megfogalmazásával) közvetlenül hozzánk szólnak. A költő néven nevezi a rettegés démonát, segít bennünket legtitkoltabb aggályaink, tudattalan félelmeink tudatosításában.

József Attila sajátos versbeszédével XX. századi szavakat, fogalmakat honosított meg a költészetben, így Nagy László, Juhász Ferenc nyelvezetére is felszabadító erővel hatott.

(a Magyar Nemzet cikke nyomán)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK:

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Az **április 20-i** istentisztelet keretében kerül sor **Tóth Péter megkeresztelésére és konfirmációjára.**

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól. Elnézést kérünk mindenkitől, az utóbbi hetek Bibliáóráinak elmaradásáért. Erre az énekari próbák miatt volt szükség.

Énekari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten vagy a kápolnában, vagy megegyezés szerint. (*korus@refnet.cz*)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL:

– Ft. Erdélyi Géza, Egyházunk püspöke **április 25-27-re** jelezte gyülekezetünk meglátogatását.

– A Zsinati Tanács áprilisi ülésén tárgyal gyülekezetünk Missziós alaphól való részesezéséről. A prágai - és további Szlovákia határain kívül eső - református gyülekezetek jogi háttérét rendező törvénymódosító javaslat tárgyalására a májusi tanácsülésen kerül sor. Hordozzuk imáinkban a Tanács és a Zsinat munkáját!

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

– Az Üzenet szerkesztősége ezúton köszöni a **Majláth házaspár, Tóth jegyespár, Dienes házaspár, Simon házaspár, Hlavács házaspár, Leczó Annamária & Ďuríšek Ferenc** valamint a **MILLE DOREMI kórus** adományát, mellyel támogatták a gyülekezeti lap nyomtatását szolgáló nyomtató megvásárlását.

FELHÍVÁS

Ezúton kérünk mindenkit, akinek módjában áll, hogy adományával támogassa a **nyomtatóvásárlást**. Egy saját gyülekezeti nyomtató sokat javít újságunk minőségén is, és nem kell többé munkahelyeinken, nyomtatnunk dokumentumainkat.

BÖLCSESSÉGSAROK:

„Ha én ördög lennék, és kapnék egy megbízást egy még nagyobb ördögtől, hogy tegyem tönkre az Isten által teremtet világot, pontosan azt csinálnám, amit most az ember: siettetnék.

Gyorsítanám a fejlődést, az élményeket, az információkat, a történéseket, az érzelmi hatásokat, és mint tehetséges Sátán, pörgetni kezdeném a világot.

És addig pörgetném, amíg ennek a pörgetésnek a sebessége meghaladja az emberi agy élmény-feldolgozási képességét, az emocionális teherbírását. Amíg minden tönkre nem megy.”

(*Popper Péter*)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János & Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz